

שלומי שבן New Age Women

יָרַח שׁוֹעֲלִים עוֹלָה, מִמַּאִיר אֶת כָּל הָעִיר,
מִמְּבוֹאוֹת אֶסְפֵּלֶט עַד נְגוּהוֹת הַיָּמָה.

אֶת וְאֵנִי, אֵנִי וְאֵת, טְבוּלִים בְּשִׁקְטֵי שְׁלִקְרָא,ת,
קוֹלְטִים שְׁעוֹד מְעֵט וְלֹא קוֹלְטִים עַד בְּמָה.

מִתּוֹךְ תּוֹכֵי בְּעַל כְּרָחִי כָּל מָה שֵׁישׁ לִי לְהִסְתִּיר,
הַגְּבֻרָבְרִים שְׁבִמּוֹחֵי דוֹרְשִׁים יִלְדָּנֶת לְהִסְעִיר

מִסְפֵּר 14 חֵיוֹג מְהִיר —
20-15 דְּקוֹת הִיא שְׁמָה.

חֶפֶת הַנְּצַח רְקוּמָה טְלָאֵי טְלָלִים וְנִשְׁימָה
וְכוּ בְּזִמְן שְׁהֶרְחוּב מִתְחִיל הִיא שְׁמָה

לֵב לְאִיתוֹת רְחוֹק־קְרוֹב וּמִתְבַּדְּרֵת אֶל הָרֵב
הַמְּחַפֵּשׁ אַחַר מְקוֹר קְרָנֵי הַגְּמָה.

מִן הַמְּקַרֵּר הַנֶּחַ צוֹרֶרֶת זֶר — סִבָּה תֵרֵד וְטִימִין
(בְּשֵׁר זֶה רִצָּח, וְרִצָּח זֶה מְשִׁמִּין),

בְּהִבְעָה תְּמִימָה שְׁלֹא לְהֶאֱמִין
בְּמִקּוֹם לְהִתְיָשֵׁב הִיא קְמָה...

בְּסִפְרָהּ הַצְּבוּרִית זְמוּזוּם פֶּסְטֵל תּוֹפֵס תְּפִנִּית
מִגְּבֻרִיאֵל נִצָּן לְרוֹבִין ס' שְׁאֲרָמָה.

בֵּין צְלוּנֵי הָאֲרָגְמָן לְהִדְפְּסֵי הַכְּלָנִית,
הַדְּרָה מֵאִי־אֵן לְאֲגָרָא רְמָא.

בְּעוֹד חֲדָשִׁים כְּשֶׁתִּכְבֵּי לִי שָׁכַל זֶה הָיָה שְׁעוֹר,
אֲזַי בְּרוּר שְׁלֵא אֶצְחַק כְּשֶׁאֲמַר לְךָ שְׁבִירוֹר,

וְגַם אִם לֹא אֶלְמַד הַלֵּילָה כָּל מָה שְׁאֲנִי אָמוֹר,
זֶה בְּטַח לֹא הוֹפֵךְ אוֹתוֹ לְמִיתֵר, מָה?

עַל הַטִּילַת בֵּית הָאֶצ"ל שֶׁר לְסַלְמָה וְהַרְצֵל
אוֹרְטוֹרִיָּה שֶׁל מִיִּצִי פְרוֹת וְטָרְאוּמָה.

שְׁבָרֵי אוֹרוֹת כְּמוֹ נְמָסִים בֵּין הַדְּקָלִים הַגּוֹסְסִים.
כֵּן, יָפוּ עֲרֵנִית. מְנַשֶּׂיָּה לֹא נָמָה.

בְּאֶכְסְדֵרֵת הַתְּאֵטְרוֹן אוֹתוֹ קָהַל שֶׁל שׁוֹב וְשׁוֹב
קֶצֶת פְּרָחוֹת, קֶצֶת כְּפוֹת סְרוּגוֹת, קֶצֶת אֲנָשִׁים מִן הַיְשׁוּב.

מֵתוֹךְ גִּן-עֵדֶן פְּחִיּוֹת הֵם נִקְרָאִים עֵתָה לְשׁוֹב
(גְּבָרוֹת וְאֲדוֹנִים: הַהִפְסָקָה כְּבָר תִּמָּה).

כְּשֶׁבְהִיכֵל עַל-שֵׁם פ' מֵאֵן בְּרָחוּב ב' הוֹבְרָמֶן
י' פְּרִלְמֶן נוֹתֵן הַדְּרֹן שְׁנֵי – יִירִישֶׁע מֵאֵמָא! –

גַּל צְחָקוּקִים וְאֲנַחוֹת שׁוֹטֵף חִיש־קַל אֶת הַרוּחוֹת
וְהַשְּׂדִים שֶׁל גּוֹסְטֵב, שֶׁל אֵלְמָה.

הָיָה נְחֵמַד לּוֹמֵר מִיֵּד: זֶה לֹא קָרָה לִי מְעוֹלָם,
אֲכַל אֶת וְאֲנִי, הֲרִי... אֲנִי וְהִיא בְּעֵצִים גַּם...

אֲנִי פּוֹרֵשׁ אֲכַל דּוֹרֵשׁ לְתַפְס פּה אֵשׁ, לְרֹאוֹת פּה דָם,
אֵל תְּלַטְפֵי אוֹתִי: אֵין דְרָמָה.

כָּל מִיִּנֵי סוּגוֹת שֶׁל דְּאָגוֹת וְחֻשְׁקִים
גּוֹרְדוֹת אֶת הַשְּׁחָקִים בְּשָׁמַי הַפְּלִזְמוּהָ.

אֲרֵקִי, הֲלִכְנֹנּוּ, בְּאֵנוּ, אָנוּ עֲלוּפוֹת וּמְתוּקִים,
עֲכָשׁוּ גִלְךָ לִישׁוֹן, וְאָז נָקוּם, וְאָז מָה?

מִתוֹךְ תוֹכִי בְּעַל כְּרַחֲי עֲכָשׁוּ מִכָּל הָעֲבָרִים
שֵׁשׁ בְּאוֹרֵי, קוֹבֵעַ צִיר בֵּין הַצְּוֹרוֹת וְהַדְּבָרִים,

הִנֵּה הָדָם וְהַתִּימְרוֹת, וְאִיפֹה הֵם הַגְּבֻרָתִים?
כְּשֶׁזֶה לֹא זָז, זֶה בְּאֵמֶת לֹא זָז, מָה?

מָה לֹא עָשִׂיתָ לְהִיּוֹת חֶפְשִׁית לְמוֹת בֵּין הַגְּפָנִים
תְּלוּיָה כְּמוֹ צְפוּר עַל חוּט, בְּלוּיָה כְּמוֹ מַקְהֵלָה שֶׁל יַחְפָּנִים,

לְהִתְאַזֵּן וְאִז לְעוֹט מִבֵּין הָעֵרְפֵל וְהַפְּנִינִים
(בְּפָנִים יִדְעֶת שְׂאֵם אֶת רַק צְטוּט אִז לְמָה...)

כֵּן, כֵּן. נוּ, כֵּן. הַמֶּלֶךְ הוּא עִירֵם (אֲבָל רַק בִּימֵי שְׁלוֹם).
כִּיּוֹם הוּא שֶׁכֶר כְּלִי־מִשְׁחָק בִּירֵי הַדְּמָה.

כָּלֵם קוֹרְאִים לָהּ "הַקְּפָה" וְהִיא זוֹלָלֶת בְּגִפָּה
זֶן מְסִים שֶׁל חֲנֻפָּה, וְלֹא — הִיא צְמָה.

דֶּרֶךְ רִכְבֶּת שֶׁל דִּירוֹת קֶרְקַע שְׁכוּרוֹת אֲנִי עוֹבֵר,
הַמְּסֻבָּה שֶׁלֹּא הִתְחִילָה מִמְּשִׁיכָה לְהַגְמֹר,

אִם אֶת לֹא חִבְרָה, הִי לִי אֶחָ שׁוֹמֵר —
קָחִי אוֹתִי עֲכָשׁוּ מִשְׁמָה.

מִתוֹךְ דִּיסק חֲדָשׁ שִׁירָאָה אוֹר בְּקֶרֶב.